

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

16 יולי 2020

ע"מ 27444-09-19 פלוני (חסוי) ואח' נ' פקיד שומה רמת גן

1

לפני כב' השופטת ירדנה סרוסי

מערער

פלוני (חסוי)

באמצעות האפוטרופסה גב' מרים סגל
ע"י ב"כ עו"ד ענת אסייג

נגד

משיב

פקיד שומה גוש דן

ע"י ב"כ עו"ד ניצן זגרינסקי
פרקליטות מחוז ת"א (אזרחי)

2

3

פסק דין

4

5 בפניי בקשה מטעם המשיב להורות על סילוק הערעור על הסף מחמת התיישנות (להלן –
6 הבקשה).

7

פתח דבר

8 1. עניינו של הערעור בבקשת המערער לבטל שומות מס שהוצאו לו לשנים 2000-2002.

9 2. הודעת הערעור הוגשה בטרם היה המערער (באמצעות האפוטרופסה שלו, גב' מרים
10 סגל) מיוצג על ידי עורך-דין.

11 מהודעת הערעור לא ברור מהי החלטת המשיב עליה הוא מערער, האם מדובר
12 בערעור על החלטת פקיד השומה, כאמור בכותרת הערעור ובנימוקיו, או, שמא,
13 מדובר בערעור על החלטת ממונה אזורי מע"מ גוש דן, כאמור במסמך שצורף
14 לתשובת המערער לבקשה.

15 כפי שהובהר על ידי המשיב, למערער חובות הן במס הכנסה והן במע"מ: חוב מס
16 הכנסה לתשלום לפקיד שומה גוש דן, נכון להיום, עומד על כ- 6.4 מיליון ש"ח
17 (מתוכו, כ- 1.55 ש"ח קרן המס). חוב המס למע"מ גוש דן עומד על כ- 9 מיליון ש"ח
18 (מתוכו כ- 5.3 ש"ח קרן המס) (תעודת עובד ציבור מטעם הגובה הראשי של המשיב
19 ופלטי מחשב ובהם פירוט חובות המערער, מצורפים כנספח 1 לבקשה).

20 3. מהבהרת המשיב עולה כי, בהתאם לנתונים המופיעים במחשב ועל בסיס מעט
21 מסמכים שנמצאו בעניינו של המערער, הוצאו למערער שומות מס הכנסה לפי מיטב
22 השפיטה לשנים 2000-2002 בעקבות גילוי נתונים על העלמת קניות שלא דווחו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

16 יולי 2020

ע"מ 19-09-27444 פלוני (חסוי) ואח' נ' פקיד שומה רמת גן

4. כנגד המערער נוהל הליך פלילי בגין עבירות מס. ההליך הופסק בהוראת בית המשפט בתאריך 25.9.2005 בהסתמך על חוות דעת רפואית אודות מצבו הבריאותי של המערער (החלטת בית המשפט מתאריך 25.9.2005 בתיק הפלילי, נספח ה לתשובה לבקשה).
5. בתאריך 3.6.2020, במסגרת דיון שנערך בבקשת המשיב לסילוק הערעור על הסף, הוסבר למערער, באמצעות האפוטרופסה גב' מרים סגל שהתייצבה לדיון, מהם הקשיים הניצבים בפניו בניהול הערעור (פרוטוקול דיון עמ' 5 ש' 16-19).
- עם זאת, ובהתחשב בנסיבות המיוחדות, התבקשה ב"כ המשיב לתאם פגישה בין המערער, באמצעות האפוטרופסה, ובין שני נציגי המשיב הרלוונטיים (פקיד שומה ומנהל מע"מ), במטרה לנסות ולסיים את המחלוקת בערעור בפשרה מוסכמת.
- מהודעת עדכון של המשיב בדבר תוצאת פגישת הצדדים, שנמסרה במסגרת תגובתו לבקשת המערער לתיקון תשובתו לבקשה לסילוק על הסף, עולה כי בתאריך 23.6.2020 נערכה שיחת ועידה טלפונית בין האפוטרופסה ובין הגובה הראשי בפקיד שומה גוש דן, מר אהרון בן מאיור, ובין סגן הגובה הראשי במע"מ גוש דן, מר אייל לוי, ובהשתתפות ב"כ המשיב.
- דא עקא, ששיחה זו לא הניבה את התוצאה המיוחלת והצדדים לא הצליחו להגיע להסדר שיהיה בו כדי לסיים את המחלוקת.
6. בתאריך 28.6.2020, ולאחר שהמערער כבר היה מיוצג על ידי עו"ד, הוגשה בקשה לתיקון תשובתו לבקשת המשיב לסילוק הערעור על הסף.
- חרף התנגדות המשיב, ולפנים משורת הדין ובהתחשב בנסיבות העניין, נעתרתי לבקשה (החלטתי מתאריך 2.7.2020).
- בתאריך 8.7.2020 הוגשה השלמת תשובתו של המערער לבקשת המשיב לסילוק הערעור על הסף.
7. משמצויים בפניי הבקשה, התשובה והתגובה לבקשה, לרבות התייחסותו המאוחרת של המערער במסגרת תיקון תשובתו, ותגובתו של המשיב עליה, נדרשת אני להכריע בבקשה.

טענות המשיב בבקשה

8. המשיב טוען, כי לא ניתן לדון היום בהליך שומה שנערך לפני 16 שנים וזאת, בראש וראשונה, מהטעם שלא ניתן לאתר את ההליכים ואת המסמכים מלפני 16 שנים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

16 יולי 2020

ע"מ 19-09-27444 פלוני (חסוי) ואח' נ' פקיד שומה רמת גן

- 1 לטענת המשיב, לא ניתן להטיל עליו נטל כה כבד כאשר כל המסמכים הרלוונטיים
2 אינם בחזקתו וכאשר גם ההון האנושי הרלוונטי כבר התחלף. בהעדר ראיות ובהעדר
3 עדים, לא ניתן לדון כיום בשומות המס.
4 עוד טוען המשיב, כי על פי הדין הקיים (תקנות הארכיונים) (ביעור חומר ארכיוני
5 במוסדות המדינה וברשויות המקומיות), התשמ"ו-1986) לא מוטלת עליו החובה
6 לשמור את התיקים ואת המסמכים הרלוונטיים במשך פרק זמן של כ- 16 שנים.
7 9. מוסיף וטוען המשיב, כי שומות המס שהוצאו למערער התיישנו התיישנות מהותית
8 ולכן לא ניתן לדון בהן כיום.

תשובת המערער לבקשה

- 9
10 10. המועד להגשת "ערעור" על שומת מס לא נקבע בסעיף 153 לפקודת מס הכנסה אלא
11 בתקנות בית המשפט (ערעורים בענייני מס הכנסה), התשל"ט-1978 שעניין בסדרי
12 דין ולכן אין בסיס לטענת המשיב על התיישנות, וודאי לא התיישנות מהותית. הדבר
13 מתיישב עם העובדה שזכות הערעור אינה זכות חדשה אלא זכות הגנתית מטיבה.
14 אף אם טענת ההתיישנות מכוונת כלפי זכותו של המערער להגיש "השגה" על
15 השומה, הרי שסעיף 150(א) לפקודת מס הכנסה אינו קובע התיישנות כלל או
16 התיישנות מהותית בפרט.
17 11. המשיב לא העלה את טענת ההתיישנות בהזדמנות הראשונה ולכן יש לדחותה.
18 12. אף אם יש תחולה לחוק ההתיישנות, תשי"ח-1958 בדיני המס, הרי בנסיבות העניין,
19 לא החל מרוץ ההתיישנות לאור הוראות סעיפים 8 ו-11 לחוק ההתיישנות.
20 13. אף אם היה שיהוי בהתנהלות המערער, אין בו להצדיק את סילוק הערעור על הסף.
21 מכל מקום, מחדלי המשיב הם שהובילו להגשת הערעור בחלוף שנים כה ארוכות.
22 14. מחדלו של המשיב להוציא את החלטתו בהשגה, במועד הנקוב בסעיף 152(ג) לפקודת
23 מס הכנסה, מוביל לכך שחוב המס התיישן מהותית והמשיב אינו רשאי לאכוף את
24 גבייתו.
25 15. מטעמי זהירות, יש הצדקה להעניק למערער ארכה להגשת הודעת הערעור וזאת
26 מכוח תקנה 528 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984.

דיון והכרעה

- 27
28 16. אציין כי, במקרה דומה, שהובא אך לאחרונה לפתחו של בית המשפט המחוזי
29 (מרכז), נדחתה על הסף תביעה אזרחית שהגיש התובע כנגד רשות המיסים בנימוק
30 שהתובענה הוגשה באיחור ניכר של כ- 20 שנים. בית המשפט (מפי כב' השופט א'
31 סטולר) קבע באותו עניין, כי המועד להגשת השגה/ערעור על שומות מס הוא "מועד

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

16 יולי 2020

ע"מ 27444-09-19 פלוני (חסוי) ואח' נ' פקיד שומה רמת גן

מהותי", ומשחלף המועד, התיישנו השומות באופן המצדיק את סילוק התובענה על
הסף (ת"א 36457-05-19 נביל אלעברה נ' רשות המיסים פקיד שומה רמלה פס' 32-
34 (11.12.2019) (להלן – עניין נביל אלעברה):

"תנאים דעים אני עם הנתבעת כי המועד להגשת השגה/ערעור הוא מהותי והיות
והתובע לא עשה זאת במועד - השומות התיישנו. לא ניתן לנהל היום דיון מהותי,
לגופו של עניין, בשומות אשר התיישנו לפני כעשרים שנה, הן לאור הדין החל,
כאמור לעיל, והן ברמה הפרקטית, לאור היעדר התיק, שלא נמצא במגנזת הנתבעת
ואף בוער בשנת 2007 (נספח א' לבקשת הסילוק) ולאור טענת הנתבעת כי העובדים
ובעלי התפקידים אצל הנתבעת התחלפו.

כפי שטענה הנתבעת, על פי הדין, לא חלה עליה החובה לשמור את ראיותיה זמן
רב כל כך, וכיום אין לה מסמכים על מנת להתגונן מפני התביעה. ברי כי לא ניתן
לתבוע מהנתבעת, לאחר עשרים שנה, לאתר את התיק של התובע, להמציא אישורי
מסירה או להמציא כל אסמכתה אחרת להתנהלות הנתבעת מול התובע. אף לתובע
עצמו אין כל ראיות משלו לתמיכה בטענותיו, חזקה היא שלו היו לו, היה מגישן
לבית המשפט.

ברור מאליו כי לא ניתן לנהל הליך משפטי כדין ללא ראיות או עדים.
אין להשלים עם התנהלותו של התובע, אשר 'ישן על זכויותיו' כעשרים שנה.
כאמור, ההנחה היא כי תובע אשר 'ישן על זכויותיו' ונמנע מהגשת תביעה במשך
תקופה ארוכה, ויתר ומחל על זכותו (לעיל, עניין המאירי)".

17. כאמור, מדובר בשומות 03 (שומות לפי מיטב השפיטה) שהוציא המשיב למערער
לשנות המס 2000-2002 (לעיל ולהלן – שומות המס).

מבדיקת המשיב עולה כי בתאריך 28.6.2004 שלח המשיב למערער, באמצעות מייצגו
דאז רו"ח אבנר בן שלום, את שומות המס ואת פירוט הנימוקים לקביעתן (שומות
אלו צורפו כנספח 1 לתגובת המשיב).

18. בתאריך 5.7.2004 שלחה גב' מרים סגל, שהזדהתה כאחותו של המערער, מכתב
התייחסות להודעת המשיב על שומות המס.

ברם, במכתב לא הייתה כל התייחסות עניינית לשומות, לבד מפירוט בדבר מצבו
הרפואי של המערער (למכתב צורפו מסמכים מפסיכיאטר ומבית חולים מעיני
הישועה על אודות מצבו הבריאותי של המערער (המכתב צורף כנספח 2 לתגובת
המשיב)).

19. בתשובה למכתב ההתייחסות האמור, השיב המשיב למערער בתאריך 15.7.2004, כי
בהתאם לסעיף 150 לפקודת מס הכנסה, נישום המבקש להשיג על שומות מס

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

16 יולי 2020

ע"מ 19-09-27444 פלוני (חסוי) ואח' נ' פקיד שומה רמת גן

- 1 שהוצאו לו, חייב לפרט את הנימוקים להשגתו. המשיב הודיע למערער, כי רק לאחר
2 שתוגש על ידו השגה העומדת בדרישות הוראות החוק, תירשם "השגה" מטעמו
3 (תשובת המשיב צורפה כנספח 3 לתגובת המשיב).
- 4 20. לפי תעודת עובד ציבור מתאריך 6.1.2020, של הגובה הראשי במשרדי המשיב, מר
5 אהרון בן מאיור, לא נמצא מסמך "השגה" בתיק המערער.
- 6 21. מהאמור לעיל עולה כי אין לקבל את טענת גב' סגל, בשם המערער, כי הוא לא היה
7 מודע לשומות המס שהוצאו לו.
- 8 כאמור, ההודעה על שומות המס הוצאה מרשות המשיב בתאריך 28.6.2004,
9 והראיה לכך ששומות אלו היו בידיעת המערער, באמצעות גב' סגל, הוא מכתב
10 ההתייחסות שלה שנשלח למשיב בתאריך 5.7.2004.
- 11 22. סעיף 150(א) לפקודת מס הכנסה קובע, כי השגה על השומה תוגש תוך 30 ימים מיום
12 המצאת הודעת השומה, אלא אם הוגשה בקשה להארכת המועד, וזו אושרה מטעם
13 מוצדק.
- 14 כאמור לעיל, מתגובת המשיב עולה כי השומות התקבלו אצל המערער בשנת 2004
15 (ראו מכתב ההתייחסות של גב' סגל מתאריך 5.7.2004) ולכן לא ניתן לומר כי לא
16 הייתה לו האפשרות להשיג עליהן בפני המשיב או להגיש ערעור לבית המשפט, כבר
17 מאותו מועד.
- 18 מאחר שהמערער לא השיג על השומות, ולאור העובדה שמדובר בשומות מס לשנים
19 2000-2002 שהוצאו לפני כ- 16 שנים (!), זכות המערער להשיג על השומות התיישנה
20 זה מכבר וחוב המס על פיהן הפך לחלוט.
- 21 23. סעיף 153 לפקודת מס הכנסה קובע את זכותו של נישום לערער בפני בית המשפט
22 המחוזי על החלטת המשיב בהשגה. תקנה 2 לתקנות בית המשפט (ערעורים בענייני
23 מס הכנסה), התשל"ט-1978 קובעת כי ערעור על החלטת המשיב בהשגה יוגש בתוך
24 30 ימים ממועד מתן ההחלטה.
- 25 אפילו אניח לרגע כי המערער, באמצעות האפוטרופסה, סבר (בטעות) כי השגתו על
26 השומה הוגשה "כדין", יש לזקוף לחובתו את העובדה שלא טרח לברר במשך כ-16
27 השנים מה עלה בגורלה של "ההשגה" ומה היה על חוב המס על פי השומות (הצדדים
28 לא פרטו האם נעשו פעולות אכיפה לגביית המס במהלך השנים).
- 29 הפועל היוצא הוא, שגם המועד להגשת ערעור התיישן זה מכבר.
- 30 24. גם כאשר אני משווה לנגד עיניי את הנסיבות המיוחדות הנוגעות למצבו הבריאותי
31 של המערער, לא ניתן להתעלם מטענתו המוצדקת של המשיב, כי לא ניתן לדון כיום
32 בערעור, שהראיות הרלוונטיות לו אינן בנמצא וגם העובדים ובעלי התפקידים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

16 יולי 2020

ע"מ 27444-09-19 פלוני (חסוי) ואח' נ' פקיד שומה רמת גן

1 במשרדי המשיב, שטיפלו בהליך השומה לפני 16 שנים, כבר התחלפו. הכיצד יידון
2 הערעור בהעדר ראיות ובהעדר עדים מטעם המשיב? ברור מאליו כי לא ניתן לנהל
3 הליך משפטי כדין ללא ראיות או עדים.
4 גם המערער לא הקל עלינו את המלאכה, שכן הערעור שהגיש איננו ברור (בלשון
5 המעטה), חסרים בו פרטים מהותיים ולא צורפה לו, אף לא ראשית ראיה, להוכחת
6 הטענות הענייניות הנוגעות לשומות המס. לו היו למערער ראיות משלו לתמיכה
7 בטענותיו, חזקה היא שהיה דואג לצרפן למסמכים שהגיש.
8 כך, בפרט, כאשר המערער הוא הנושא בנטל הראיה וההוכחה במשפט וכאשר
9 הנסיבות מלמדות כי שיהיו כבד זה, בן 16 שנים, נגרם בעטיו.
10 25. פקודת מס הכנסה מתווה בהוראותיה את הליך השומה, שתחילתו בהגשת הצהרת
11 הנישום, המהווה את שומתו העצמית, המשכו בהודעת שומה שמוציא המשיב וסופו
12 בזכותו של הנישום להגיש השגה על הודעת השומה, בתוך 30 ימים, ובמקרה הצורך
13 להגיש ערעור, בתוך 30 ימים ממועד המצאת ההחלטה בהשגה.
14 צודק המשיב בטענתו, כי משבחר המערער שלא לפעול על פי ההסדרים
15 הסטטוטוריים הקבועים בדין, ולא עמד במועדים הקבועים להגשת השגה/ערעור על
16 השומה, ו"ישן על זכויותיו" במשך 16 שנים עד להגשת הערעור דנן, זכותו להגיש
17 השגה ו/או ערעור התיישנו וחוב המס על פי השומות הפך לחלוט.

התייחסות לטענות נוספות של המערער

18
19 26. במסגרת הרשות שניתנה למערער לתקן את תשובתו לבקשת המשיב לסילוק הערעור
20 על הסף מחמת התיישנות, הוספו וחודדו על ידו כמה טענות. להלן תובא התייחסות
21 לטענות אלו.
22 27. המערער טוען כי בתאריך 5.7.2004 הגישה האפוטרופסה של המערער, גב' סגל,
23 מסמך "השגה", אולם התייחסות המשיב לכך מתאריך 15.7.2004 נשלחה למערער,
24 שהיה במצב בריאותי לקוי, במקום לאפוטרופסה. לאור זאת, יש לקבוע כי מחדלו
25 של המשיב להשיב להשגה, במועד הנקוב בסעיף 152(ג) לפקודת מס הכנסה, גרם
26 להתיישנות מהותית של החוב.
27 טענה זו אין לקבל.
28 לא ניתן לראות במכתב מתאריך 5.7.2004 משום "השגה" שכן לא הייתה בו כל
29 התייחסות עניינית לטענות המערער כנגד שומות המס. ממילא, אין לקבל את הטענה
30 כי יש לראות את "ההשגה" כאילו נתקבלה בחלוף המועד החוקי למתן החלטת
31 המשיב בהשגה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

16 יולי 2020

ע"מ 19-09-27444 פלוני (חסוי) ואח' נ' פקיד שומה רמת גן

1 אשר לטענה, כי האפוטרופסה לא הייתה מודעת למכתבו של המשיב מתאריך
2 15.7.2004, בעניין טענתו כי ההשגה לא הוגשה כדין, אשיב כי מודעותה של גב' סגל
3 להוצאת השומות, והראיה לכך היא פנייתה למשיב בעקבות כך, זוקפת לחובתה את
4 העובדה שלא טרחה לברר מה עלה בגורלן, כך בפרט מאז מינויה כאפוטרופסה של
5 המערער בשנת 2005. לא ניתן להשלים עם התנהלות של מי שישן על זכויותיו במשך
6 כ- 16 שנים וכעת מקיץ מתרדמתו ומצפה כי ערעור שהגיש יתנהל באין מפריע. כך,
7 במיוחד, כאשר גם מבחינה מעשית לא ניתן לנהל כיום הליך משפטי בהעדר מסמכים
8 ועדים רלוונטיים.

9 28. המערער טוען כי יש לדחות את טענת ההתיישנות ה"דיונית" שהעלה המשיב.

10 טענה זו אין בידי לקבל.
11 ראשית, אין לקבל את טענת המערער, כי יש ללמוד מפסק הדין בעניין ע"א 3602/97
12 דניאל שחר נ' נציבות מס הכנסה (26.12.2001) שלא ניתן להחיל את הוראות חוק
13 ההתיישנות על הוראות דיני המס (ראו, פס' 31-28 לפסק הדין).
14 שנית, אין לקבל את טענת המערער, כי טענת המשיב על התיישנות דיונית לא
15 הועלתה על ידו לראשונה. טענה זו הועלתה על ידי המשיב, בטרם נקבע המועד
16 לשיבת קדם משפט, במסגרת בקשתו להארכת מועד להגשת תגובתו (מתאריך
17 16.12.2019) ועוד בטרם הוגשה הבקשה לסילוק על הסף (מתאריך 7.1.2020).
18 שלישית, בהתייחס לטענת המערער, כי יש להחיל בעניינו את הוראות סעיפים 8 ו-
19 11 לחוק ההתיישנות, העוצרות את מרוץ ההתיישנות, ייאמר, כי גם אם מניין
20 תקופת ההתיישנות, לצורך הגשת הליך הערעור דכאן, היה צריך להימנות מיום
21 מינויה של גב' סגל כאפוטרופסה של המערער, בשנת 2005, הרי שגם אז חלפה לה
22 תקופת ההתיישנות להגשת ההשגה/ערעור על השומות. בכל מקרה לא מצאתי כי
23 נעלמו מעיני המערער ו/או האפוטרופסה "העובדות המהוות את עילת התובענה".
24 אשר לטענות המערער כי דרישות המשיב נשלחו אליו, במקום לאפוטרופסה, אשיב,
25 כי משניתנה התייחסותה של גב' סגל להודעת השומות, אף לפני מינויה הרשמי
26 כאפוטרופסה, ספק אם מתקיימות הנסיבות לעצירת מרוץ תקופת ההתיישנות לפי
27 סעיף 11 לחוק ההתיישנות. בהקשר זה אציין, כי לא מצאתי פסול בכך שהמשיב
28 שלח את מכתבו ישירות למערער, בהתאם לפרטי ההתקשרות שמסר למשיב, הא
29 ראה שגם נימוקי השומות, שנשלחו ישירות למערער, נענו על ידי גב' סגל במכתבה
30 למשיב בתאריך 5.7.2004, ובטרם מינויה כאפוטרופסה.

31 29. המערער טוען כי טענת השיהוי שהעלה המשיב אינה עילה לסילוק הערעור על

32 הסף.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

16 יולי 2020

ע"מ 27444-09-19 פלוני (חסוי) ואח' נ' פקיד שומה רמת גן

המערער טוען כי מיקומן הגאומטרי של טענות המשיב הוא בתחום דיני השיהוי ולא בתחום דיני ההתיישנות. לשיטתו, טענת שיהוי אינה עילה לסילוק ערעור על הסף ויש לבחון אותה בסופו של ההליך המשפטי כחלק ממסכת הראיות שהובאה וכחלק מהמשקל שיש לתת להן.

סבורני, כי בנסיבות בהן הודעת הערעור הוגשה באיחור כה ניכר, בחלוף כ-16 שנים מאז הוצאו השומות, כאשר נסיבות העניין אינן מצדיקות את האיחור, וכאשר מבחינה פרקטית השיהוי גרם לכך שלא ניתן לנהל כיום את ההליך בהעדר עדים וראיות רלוונטיים, וכאשר גם המערער לא תמך את טענותיו בערעור ולו בראשית ראייה, מתקיימים התנאים לביסוסה של טענת שיהוי המצדיקה את סילוק הערעור על הסף.

30. **המערער טוען כי יש לדחות את טענת ההתיישנות ה"מהותית" שהעלה המשיב.**

משקבעתי כי, חלה ההתיישנות דיונית על זכותו של המערער להגיש השגה ו/או ערעור על שומות המס, בחלוף כ-16 שנים מאז הוצאו השומות, שוב אינני נדרשת להכריע בטענת ההתיישנות "המהותית" שהעלה המשיב. כפי שציינתי לעיל, לא ניתן לראות במסמך שהגישה גב' סגל בתאריך 5.7.2004 כ"השגה" ולכן לא ניתן לומר כי המערער עמד במועד הקבוע בסעיף 150(א) לפקודת מס הכנסה להגשת השגה, מה שמוביל למסקנה כי זכותו להגיש השגה על השומות התיישנה וחוב המס הפך לחלוט. אפילו היינו אומרים כי ניתן לראות במסמך הנ"ל משום "השגה", ואינני אומרת שכך, ממילא זכותו להגיש את הערעור דן התיישנה אף היא.

בשולי הדברים אעיר, כי ניסיונו של המערער להסתמך על פסק הדין בעניין **נביל אלעברה**, בהקשר זה, לא תועיל שלו שכן שם קבע בית המשפט כי: **"תמים דעים אני עם הנתבעת כי המועד להגשת השגה/ערעור הוא מהותי והיותו והתובע לא עשה זאת במועד – השומות התיישנו"** (פס' 32, ההדגשה אינה במקור).

31. **המערער מבקש, מטעמי זהירות, להאריך את המועד להגשת הודעת הערעור.**

המערער מבקש כי יוארך לו המועד להגשת הודעת ערעור וזאת מכוח תקנה 528 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 החלה מכוח תקנה 9 לתקנות בית המשפט (ערעורים בענייני מס הכנסה), התשל"ט-1978. חוששני כי אין בידי להסכים לבקשה.

תקנה 528 לתקנות סדר הדין האזרחי אכן מעניקה לבית המשפט שיקול דעת להאריך את המועד להגשת ערעור, מעבר לתקופת 30 הימים, וזאת מטעמים מיוחדים שיירשמו. ברם, חוששני, כי לא ניתן לומר כי קיים טעם מיוחד המצדיק

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

16 יולי 2020

ע"מ 27444-09-19 פלוני (חסוי) ואח' נ' פקיד שומה רמת גן

1 זאת בנסיבות העניין. אין ענייננו בנסיבות חיצוניות/אובייקטיביות שלא היו
2 בשליטת בעל דין, העולות כדי "טעם מיוחד" להארכת מועד, ובפרט כאשר מדובר
3 באיחור ניכר של 16 שנים (!) וכאשר לא סופק הסבר משכנע מדוע לא נעשתה פנייה
4 למשיב, לפני כ- 16 שנים, על מנת לברר על אודות השומות. חלף זאת בחר המערער
5 לפנות רק כעת ישירות לבית המשפט.
6 32. בהינתן מכלול השיקולים הרלוונטיים, וביניהם – הקושי בשמירת ראיות בפרק זמן
7 ארוך של כ- 16 שנים, האינטרס הציבורי של וודאות, יציבות וניהול ראוי של משק
8 הכספים של המשיב והעובדה שאין להשלים עם התנהלות של נישום שישן על
9 זכויותיו ונמנע מהגשת השגה וערעור במשך תקופה כה ארוכה – נקודת האיזון
10 הנדרש מטה את הכף לטובת דחיית בקשת המערער להארכת מועד להגשת הערעור.
11 33. אמת, בית המשפט נדרש לנהוג במשנה זהירות כאשר הוא עושה שימוש בסמכותו
12 לסלק ערעור/תובענה על הסף מחמת התיישנות/שיהוי באופן הנועל את שעריו בפני
13 התובע בטרם קיבל את יומו. אולם, כאשר הטעמים המרכזיים העומדים בבסיס
14 מוסד ההתיישנות מתקיימים בנסיבות העניין – ובראשם השיקול הראייתי הקשור
15 בקושי לשמור על ראיות לאורך זמן, וכן השיקול הציבורי שלא לאפשר למי שישן על
16 זכויותיו, ונמנע מהגשת השגה/ערעור במשך תקופה כה ארוכה (כ- 16 שנים), לערער
17 על שומות המס, באופן הפוגע ביסוד הוודאות והיציבות – אין מנוס לצערי
18 מהתוצאה הקשה של סילוק הערעור על הסף.

סוף דבר

19 המשיב הצליח להוכיח כי חלה התיישנות על המועד להגשת השגה /ערעור על שומות המס
20 ולכן בקשתו לסילוק הערעור על הסף מתקבלת.
21 עם זאת, אני מוצאת לנכון להעיר, כי אין בפסק הדין כדי למנוע מהמשיב לעשות שימוש
22 בסמכותו, בנסיבות המיוחדות שלפנינו, כדי להקטין או לוותר על הפרשי הצמדה, ריבית
23 וקנסות שבחוב המס.
24 בנסיבות העניין, אינני עושה צו להוצאות.
25
26 המזכירות תיידע את הצדדים על מתן פסק הדין.
27
28
29
30
31
32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

16 יולי 2020

ע"מ 27444-09-19 פלוני (חסוי) ואח' נ' פקיד שומה רמת גן

1
2
3
4
5
6

ניתן היום, כ"ד תמוז תש"פ, 16 יולי 2020, בהעדר הצדדים.